Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Verbis nō sensu quod solet esse senum
Olim lingua tibi dampnosa fuisse refert
Sed nec adhuc quicquam profuit illa tibi
Olima vidisti velut hyps qui tpe longo
Pvent et mspeqrit secula multa retro
Vnde nec ē mirū si iam debira senectus
Errat et exstet mens ratione carens
In sene decrescit semp tre tenebus annis
Hinc mentis ratio torpis inde vigor
In sene debro sensus patiūt eclipsim
Hinc constat casu nō ratione regi
Turbato cerebro turbant et omnia membra
Deficiūtqz ē lumina lingua manus
Hinc ē tp sterilis nos argus et resplendis
Tamq̄ si solus iustus et absq̄ nota
Iustus es et ēte toto spectabilis orbe
Quodqz satis sme me pducat artha noe
Nonne reūsiq̄ noe te dmisit ab artha
Hinc te detinuit causa cadauer erat
De gula te venter te vicit inepta voluptas
Prodes et dum pfidus ipse tui
Si vitam mores tq̄ tuos actus bn̄ penses
In mdo toto par tibi nullus erit
A teneris annis didicisti pfidus esse
Non potes illud adhuc deseruisse senex
Ventris ob inglumiē vilem tq̄ cadauis esta
A puero constat te violasse fidem
Nam bene p meritis dum male deseruisti